

Clopoțelul dorinței

Ioan Daniel

Clopoțelul dorinței

Clopoțelul dorinței mele
Iar ne face semn cu mâna
Peste muchii de surcele
Când se vede iată luna

În amurg sublim de seară
Prinde totul iar viață
Pe când noaptea se coboară
Și-i senină a ei față

O mulțime de lumini
Prin oraș prind să răsară
Și prin parcuri și-n vecini
Pomi de iarnă-ncep s-apară

În potopul de lumină
Crăciunul e așteptat
Ca un prinț astăzi să vină
Căci de toți e adorat

Și-s atâția clopoței
Împlețiți pe trotuare
Cu lumină adâncă-n ei
De un cântec noaptea pare

E un cântec din străbuni
Căci se apropie Crăciunul
Oamenii să fie buni
Să-l primească toți pe Fiul
15 dec. 2015 Cluj—Napoca